

SÁRÁNDI JÓZSEF

Sziget a szárazföldön

„Most jaj annak, aki kihull a Mából.”
(Ady Endre: A XX. század)

Ahol a sziget kezdődik
ott kezdődöm én –
az ismeretlen falu szárazföldjére vetett Robinson
Péntek helyett persze egy kedves nővel
osztom meg dolgos kipörgetettségem
a szétesett társadalom
láng-vízben álló szigettengerén

Nyomorultul gyönyörű érzés
zsványtanyám oltalmában élni
Meg sem érintenek tudathasadásaitok árulásaitok
patkányintelligens kannibáljaim
Mekkora könnyebbség arra gondolnom
torpedóitok hajótöröttjeként
siklottam ki ha csak ideiglenesen is
mérgezt karmaitok közül
De jó lenne hinni
hogy már életemben elfelejtettetek

A zubogó esőben döggént gödörbe dobott
sárba taposott Mozart intermezzója
villan eszembe –
Kit érdekel sorsa egy zseniális nyomoroncnak?
Mellbeteg testéből kifogyott a szusz
de Ő jó kísértetként visszatért
és százezer zenekar bangszerével
hegedűn játssza játszatja
a baláltusáját vívó emberiség
hátborzongató rekviemjét

[Sárándi József verse]

*Hát így állunk hölgyek és urak
félíg kényszerből félíg önként vonultam ki
hullaszagú paradicsomotokból remetelakomba
Szőlő cseresznye barack eper s hatalmas
diófák kullancstalan pagodájában hallgatom
a fecskeké rigók balkáni gerlék
romlatlan udvarló énekét
hogy varjúkárogástok ki ne ölje belőlem
a maradék csodát: belső békémet – békétlenségemet*

SÁRÁNDI JÓZSEF (1945) Leányváron élő költő. Utóbbi kötete: *Mi az, hogy balbatatlanság?* (1997).